

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ - Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ – 2000

A. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

- Αυτές εγώ, επιθυμώντας τη σωστή διοίκηση και διαχείριση της πολιτείας, έβαζα πάντα μπροστά μου ως παράδειγμα. Με το να λατρεύω και να σκέφτομαι διακεκριμένους ανθρώπους διαμόρφωνα την ψυχή και το νου μου. Γιατί έτσι - με το να επιδιώκω μόνο τον έπαινο και την τιμή, με το να θεωρώ ότι είναι όλα τα βάσανα του σώματός και όλοι οι κίνδυνοι του θανάτου μικρής αξίας - μπόρεσα να ριχθώ υπέρ της σωτηρίας σας σε τόσο πολλούς και τόσο μεγάλους αγώνες.
- Συμβουλεύει τον απεσταλμένο, αν δεν μπορέσει να πλησιάσει, να δέσει την επιστολή στον μίαντα του ακοντίου και να (το) ρίξει μέσα στο στρατόπεδο. Γράφει στην επιστολή ότι θα είναι γρήγορα εκεί μαζί με τις λεγεώνες του. Ο Γαλάτης, επειδή τρομοκρατήθηκε από τον κίνδυνο, αποφάσισε να ρίξει το ακόντιο. Αυτό καρφώθηκε τυχαία απάνω σ' ένα πύργο και μετά από τρεις ημέρες το βλέπει ένας στρατιώτης και το μεταφέρει στον Κικέρωνα. Εκείνος διαβάζει μέχρι το τέλος την επιστολή και προτρέπει τους στρατιώτες να ελπίζουν τη σωτηρία τους.

(Μονάδες 40)

B ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. α. γενική ενικού: salutis vestrae / cuiusdam militis

γενική πληθυντικού: hominum excellentium/ omnium cruciatuum/ tantarum dimicationum

(Μονάδες 10)

β. αιτιατική πληθυντικού: corpora

δοτική ενικού: morti

ονομαστική πληθυντικού: amentī

αφαιρετική ενικού: turri

γενική πληθυντικού: dierum

(Μονάδες 5)

2. α. θετικός	συγκριτικός	υπερθετικός
bene	melius	optime
celeriter	celerius	celerrime
(Μονάδες 5)		

β. γ' εν. υποτ. ενεστ. (gerat) και πρκμ. (gesserit) Ε. Φ.

β' πληθ. οριστ. μέλλ. (proponetis) και υπερσ. (proposueratis) Ε. Φ.

β' εν. οριστ. Πρτ. (monebas) και μέλλ. (monebis) Ε. Φ.

γ' πληθ. οριστ. Ενεσ. (adeunt) και πρτ. (adibant)

απρφτ. ενεστ. Ε. Φ. (deferre) και Π. Φ. (deferri)

(Μονάδες 10)

3. α. semper: επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο proponebam

celendo: αφαιρετική γερουνδίου, αφαιρετική τρόπου, αφαιρετική οργανική στο conformabam

me: αντικείμενο στο obicere· εκφράζει ευθεία αυτοπάθεια

adire: αντικείμενο στο non possit, τελικό απαρέμφατο· υποκείμενό του το

legatus (σε ονομαστική γιατί έχουμε ταυτοπροσωπία σε τελικό απαρέμφατο)

tragulae: γενική κτητική, ετερόπλητος ονοματικός προσδιορισμός στο amentum

veritus: αιτιολογική μετοχή, συνημμένη στο Gallus· χρόνου παρακειμένου

κοντά σε ρήμα ιστορικού χρόνου (=constituit) για να εκφράσει το

προτερόχρονο

στο παρελθόν

(Μονάδες 12)

β. post tertium diem [post (προθ.) + αι.]

(Μονάδες 3)

4. α. δευτερεύουσα βουλητική πρόταση η οποία λειτουργεί ως αντικείμενο στο ρήμα

adhortatur της κύριας πρότασης· εισάγεται με τον βουλητικό σύνδεσμο ut

(καταφατική)· εκφέρεται με υποτακτική (όπως όλες οι βουλητικές προτάσεις, γιατί

η επιθυμία θεωρείται πάντα μία υποκειμενική κατάσταση)· έχει μια ιδιομορφία

στην ακολουθία των χρόνων, δηλαδή η σχέση της με την κύρια πρόταση μπορεί

να είναι μόνο αυτή του σύγχρονου· γι' αυτό εδώ έχουμε: υποτακτική ενεστώτα

(sperant) μετά από ρήμα αρκτικού χρόνου (adhortatur), για να εκφράσει το

σύγχρονο στο παρόν - μέλλον.

(Μονάδες 9)

β. Epistula ab illo perlegitur

(Μονάδες 6)

Επιμέλεια: Καλλιτρώη Μαρκόνη

ΠΡΟΜΕΛΕΩΣ